

CO JSME ZAŽILI

Připomeňte si odbojovou činnost
výsadku Spelter v našem regionu.

ČTĚTE NA STRANĚ 6 - 7

ROZHOVOR S VLADIMÍROU ŠÍPOVOU

Tentokrát nám rozhovor poskytla
paní učitelka Šípková. Neváhejte a
nalistujte si ho!

ČTĚTE NA STRANĚ 11

ČÍSLO 3/2022-2023 | ČERVEN 2023

MYŠKOLÁK

ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY
A MATEŘSKÉ ŠKOLY MYSLIBOŘICE

POTĚŠÍ 😊 POBAVÍ
POUČÍ

OBSAH ČÍSLA:

- SLOVO NA ÚVOD
- CO JSME ZAŽILI
- PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ
- CESTY S GLÓBUSEM
- NA SLOVÍČKO S...
- KUTIL MYŠKOLÁK
- MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY
- KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Mariana Zimová (8. ročník)

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

máme tu červen, který nám jasně oznamuje, že školní rok 2022/2023 se pomalu chýlí ke konci. Školní práce vrcholí – píšete poslední písemné práce, uzavírá se klasifikace, probíhají poslední úpravy záhonků v přírodní učebně a chystají se tolik očekávané výlety žáků. Redakce školního časopisu vám k tomu všemu přináší ještě zpestření v podobě posledního červnového vydání *Myškoláka* v tomto školním roce. Pojďte se tedy ještě na malou chvíli

ohlédnout za nedávnými úspěšnými akcemi naší školy.

Můžete si nalistovat třeba článek, který pojednává o zábavném hledání velikonočních vajíček, nebo článek o aktivitách konaných v rámci oslavy Dne Země apod. Ráda bych upozornila na zprávu, která se ohlíží za velkolepým 19. Školním bálem, či na jedinečné rozhovory, které naši redakci poskytli účastníci pietního aktu u památníku výsadku Spelter na okraji lesa v Kramolíně.

Za sebe i celý redaktorský tým Vám všem přeji sluncem naplněné a pohodové letní prázdniny! Ať jsou protkány báječnými nápady, dobrodružnými cestami a nekonečnou radostí ze života!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;
Micova.Misicka@seznam.cz)

REDAKTORSKÝ TÝM

Markéta Procházková, 5. roč.
Když jsem zjistila, že jsme dostali nové štěně Mašenku.

Lucie Svobodová, 5. ročník
Bylo to překvapení, když jsem dostala gekonky.

Matěj Kurtin, 6. ročník
Když jsem zjistil, že mám kolem sebe lidi, kteří mi za záda hodili petardu.

David Šeiner, 6. ročník
Když jsem zjistil, že mě může klíště kousnout i přes látku.

Karel Horák, 7. ročník
Já si na to vážně nevzpomenu.

Jaké bylo tvoje největší dosavadní zjištění?

Pavel Chytka, 7. ročník
To, že jsem dostal rybářský lístek.

Natálie Svobodová, 8. ročník
Jako největší dosavadní zjištění bych označila období pandemie covid-19 a vše s ním spojené.

Mariana Zimová, 8. ročník
Moje největší zjištění je, že svět je opravdu malý.

Barbora Matějková, 9. roč.
Když mi přišly výsledky ze středních škol a u mého čísla bylo uvedeno, že jsem přijata.

Ludmila Mrnušítková, 9. roč.
Asi největší bylo, když jsem zjistila, že budu mít sestru.

CO JSME ZAŽILI

Ponožkový den aneb Světový den Downova syndromu

Ponožkový den se slaví 21. března. Ptáte se, proč zrovna dvacátého prvního? Protože lidé s Downovým syndromem mají zdvojený 21. chromozom.

V daný den si lidé oblékají každou ponožku jinou jako vyjádření podpory lidem s Downovým syndromem. Downův syndrom se vyskytuje

přibližně u 1 z 1 000 dětí narozených každý rok, v České republice asi u 0,4 z 1000 narozených dětí. Lidé

s Downovým syndromem mohou mít tyto tělesné znaky – malou bradu, šikmé oči, špatné svalové napětí, široký nos

s plochým kořenem, nízkou posazenou uši či vyčnívající jazyk v důsledku malých úst. Některé děti s Downovým syndromem se vzdělávají v běžných školních třídách, zatímco ostatní vyžadují specializovanější vzdělávání. Při správném vedení se naučí vše podstatné – sebeobsluhu, čtení a psaní, zapojují se aktivně do rodinného života, praktikují různé sporty, hrají na hudební nástroje, mohou si osvojit tanec a řadu dalších dovedností. Všichni nejsme stejní, a to je dobře!

(David Šeiner, 6. ročník)

19. Školní bál inspirovaný karnevalem v Riu de Janeiru

V pátek 24. března 2023 uspořádala naše škola již 19. Školní bál, který byl pojmenován jako „KARNEVAL V RIU“.

Také já jsem byla jeho součástí. Chodím do tanečního kroužku, ve kterém jsme trénovaly s holkami sestavu právě na bál. Trénovaly jsme asi měsíc. Když nastal den bálu, šly jsme se sestrou spát k babičce, protože mamka s tatínkem šli

na bál a já se sestrou jsme nechtěly být doma samy. Prvně jsme si vybalily věci a pak jsme hrály s naší sestřenicí společenské hry. Potom jsme se navečeřely a pak jsem se chystala na bál – na taneční vystoupení. Oblékla jsem si černé tričko a černé legíny. U školy jsem měla sraz s mojí kamarádkou Markétkou. Společně jsme šly do školy – kulturního domu, kde na nás už čekala moje mamka, která vede taneční kroužek. Ve víceúčelové učebně jsme všichni tanečníci měli nachystané kostýmy, které měly různé barvy. Já jsem měla fialovou sukýnku. Náš taneční kroužek vystupoval jako první. Při nástupu do sálu jsem byla nervózní, ale pak mě nervozita opustila. Návštěvníků bálu bylo hodně a bylo to tam super.

Po vystoupení jsem šla spát k babičce. Být součástí bálu se mi moc líbilo a byla bych moc ráda, kdybych na něm mohla

účinkovat i příští rok.

(Lucie Svobodová, 5. ročník)

Turnaj ve stolním tenisu

Ve středu 29. března 2023 se uskutečnil turnaj ve stolním tenisu.

Uspořádali ho členové školního parlamentu. Hrál se na dva vítězné zápasy. Žáci druhého stupně, kteří se zúčastnili, byli rozděleni na kluky a na holky. Žáci prvního stupně rozdělení nebyli. Turnaje se zúčastnili

např. Jaroslav Šíma, Adam Novák, Aneta Svobodová, Hana Pacasová, Pavel Chytka a další.

Vítězové:

I. stupeň:
1. Vojtěch Potůček (5. ročník)
2. Michal Maštera (3. ročník)
3. Jaroslav Šíma (4. ročník)

II. stupeň:
 Dívky

1. Tereza Smolková (9. ročník)
2. Aneta Svobodová (8. ročník)
3. Nela Palátová (7. ročník)

Chlapci

1. David Smolka (7. ročník)
2. Tomáš Vítámvás (9. ročník)
3. Daniel Peška (8. ročník)

(Markéta Procházková, 5. ročník)

Hledání velikonočních vajíček

Ve středu 5. dubna 2023 proběhlo na naší škole hlášení školního parlamentu, po kterém žáci hledali velikonoční vajíčka.

Byly vyhlášeny výsledky soutěží a parlamentáci uvedli, co se bude dít další měsíc. Následovala velikonoční akce pro všechny žáky – hledání velikonočních vajíček v okolí školy. Tuto akci pro nás připravil školní parlament pod vedením paní učitelky Kosové. Každá třída měla svoji mapku, podle které vajíčka hledala. Všichni žáci svoje čokoládové vajíčko našli, dokonce i pro učitele byla vajíčka schovaná. Hledání velikonočních vajíček bylo hodnoceno jako dobrý nápad a zajímavé zpestření, které si určitě každý užil. Ovšem byly to nervy, když jste svoje vajíčko nemohli dlouho najít!

(Barbora Matějková, 9. ročník)

Den Země a program o vodě

Ve čtvrtek 20. dubna 2023 se na naší škole uskutečnil Den Země, což je událost, která se řadí mezi největší veřejnosti organizované aktivity v historii planety Země.

V rámci celoškolního projektu se žáci atraktivní formou seznámili s tříděním odpadů a praktickým poznáváním si osvojili pěstelské znalosti a dovednosti ve školní přírodní učebně. Součástí dne byl zajímavý program o vodě, který si pro naše žáky připravil pan

Čejka z Vodárenské akciové společnosti Třebíč, a chovatelský den, který zorganizovali žáci ze školního parlamentu pod vedením paní učitelky Kosové.

(Lenka Brabencová, učitelka)

Chovatelský den

20. dubna 2023 jsme si užili, v rámci oslavy Dne Země, chovatelský den.

Když jsme přišli do školy, tak jsme se dozvěděli, že naše 5. třída bude mít fyzikální učebnu jako zázemí pro daný den. Nejprve jsme se šli podívat na živá zvířátka - byli tam králíci, morčátka, šneci, křečci, slepice a další. Dále jsme zhlédli fotografie zvířátek rozmístěné v tělocvičně - byli vyfoceni pejsci, kočky, králíci, andulky, a nechyběly ani krávy. Každý hlasoval pro nejhezčí živé zvířátko i fotografii.

Následovala pauza na svačinu, se spolužáky jsme si chvíli povídali a také jsme nacıfovali píseň na školní akademii ke Dni matek. Dále nás čekal výklad

o vodě, který byl velmi zajímavý. Celý den jsem si užila a myslím, že všichni by ocenili více takových dnů.

Výherci nejhezčích živých zvířátek: **1. Jan Nováček (4. roč., králík Andy), 2. Pavlína Sovková (učitelka, morčata Sovička, Kaštan, Čipřina), 3. Tomáš Palát (2. roč., křeček Miky)**

Výherci nejhezčích fotografií: **1. Vojtěch Burian (9. roč., Homo sapiens), 2. Metoděj Slatinský (5. roč., pes Ropnouš), 3. Jakub Svoboda (6. roč., pes Baddy)**

(Markéta Procházková, 5. ročník)

Školní i okresní kolo soutěže Navrhni svůj dům

V úterý 25. dubna 2023 se na naší škole konalo školní kolo soutěže Navrhni svůj dům.

Po dlouhodobé a náročné přípravě, kterou vedla paní učitelka Mrnušítková a pan učitel Šerý a které žáci věnovali spoustu času i ve svém volnu, se podařilo zhotovit nejen krásné modely „domečků“, ale i narýsovat půdorysy a napsat

slohovou práci o životě v domě. Z osmi soutěžních týmů, které vytvořili žáci 8. ročníku, obsadila 3. místo děvčata Marie Kuldová a Anna Hrbáčková, 2. místo obsadila děvčata Hana Pacasová a Aneta Svobodová a 1. místo vybojovala děvčata Eliška Svobodová a Mariana Zimová. Hodnotící komise byla tvořena třemi pedagogy školy a dvěma zástupci střední školy stavební. Týmy děvčat na prvních dvou

příčkách reprezentovaly naši školu 12. května 2023 v okresním kole, které se konalo na Střední škole stavební v Třebíči. Právě tady děvčata zaznamenala svůj největší úspěch, získala totiž 1. místo v této soutěži! Děvčatům patří velká pochvala za precizní splnění všech úkolů ve stavební soutěži. Pedagogům děkujeme za kvalitní vedení a těšíme se na další ročník soutěže!

(Lenka Brabencová, učitelka)

Pálení čarodějnic - oblíbená česká tradice

foto: Zdroj: ct24.cesktelevize.cz

Pálení čarodějnic či filipjakubská noc je lidový zvyk spojený s pálením ohně a vírou v čarodějnice, který se odehrává v noci ze 30. dubna na 1. května.

Zvyk pálení ohňů v předvečer prvního máje není zmiňován v žádných staročeských pramenech a podle Čeňka Zírta, kulturního historika a etnografa, vznikl

foto: Zdroj: ceskezyvyky.cz

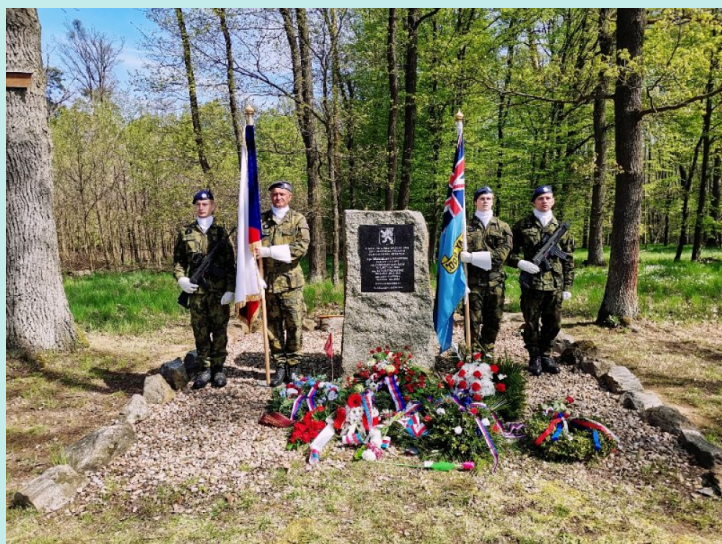
pod německým vlivem. V polovině 19. století byl však tento zvyk zakazován jako

pověrečná praktika, stejně tak nemohl probíhat během druhé světové války, kdy bylo

zakázáno pálit venkovní ohně. Dalším typickým zvykem bylo metání zapálených košťat do vzduchu a nošení jejich ohořelých částí domů pro ochranu. Podobu pálení čarodějnic na počátku 21. století ovlivnilo několik změn. Odlišná je především funkce – původní sociální, ochranný a náboženský význam byl nahrazen funkcí zábavnou a společenskou. Pálení čarodějnic probíhá jak v rámci rodiny, sousedů či přátel, tak jako organizovaná akce.

(Matěj Kurtin a David Šeiner, oba 6. ročník, podle internetových stránek)

Uctění památky výsadku Spelter

Dne 5. května 2023 se v Kramolíně (u pomníku na kraji lesa) konala vzpomínková akce, v rámci které jsme si připomněli výsadkovou skupinu Spelter a její odbojovou činnost za druhé světové války.

Této vzpomínkové akce se zúčastnili, mimo jiné, také někteří žáci naší školy v doprovodu paní ředitelky Davidové. V ten den ráno pro nás ke škole přijel autobus a vyjeli jsme. Hned jak jsme přijeli na místo, viděli jsme spoustu vojáků. Když jsme došli k pomníku, našli jsme si vhodné místo, odkud jsme celou pietní akci sledovali. Já a Matěj Kurtin jsme šli udělat rozhovor nejprve s paní Kopcovou (její maminka za druhé světové války ukrývala parašutisty v hájovně

v Domamili) a poté s panem Miroslavem Svobodou (jeho bratr pořádá výstavy na téma Spelter Lenka - Jih). Na pietní akci promluvil starosta Náměště nad Oslavou a zástupci vojenského útvaru Náměště nad Oslavou. Zahrála státní hymna, a to bylo znamení k tomu, že se mají k pomníku položit věnce. Za naší školu věnec pokládali Daniel Peška a Hana Pacasová (oba žáci 8. ročníku). Na závěr celé vzpomínkové akce byl uskutečněn seskok parašutistů – skákalo jich dohromady patnáct, a to ze čtyř vrtulníků. Tato akce se nám všem moc líbila a moc rádi bychom byli zase příště její součástí.

Zde vám nabízím výpis z kroniky:

4. května seskočili v obecním lese Opalí čtyři parašutisté západního odboje řízeného z Anglie. Seskočili v noci a dva padáky zůstaly viset na stromech. Parašutisté je nedokázali sklídit. V noci odešli krajem lesa nad tratí Kladerubský do krajního domu č. 36 našeho souseda Gotharda Vostala, ten je přijal, vysvětlil místo, kde se nacházejí a ti pak podle map pokračovali dál přes řeku Jihlavku. Soused Vostal dal parašutistům slovo, že padáky ze stromů odstraní. Ráno požádal své spolupracovníky - dělníky v lese - Františka Rohovského a Eduarda Dobrovolného o pomoc a snažili se padáky odstranit. Do naší obce zajížděli každý den brzo ráno svážen mléko dva autodopravci z Hartvíkovic. Na svoz mléka používali

nákladní automobil, poháněný na dřevoplyn. Bylo to jediné nákladní auto, které bylo u nás k vidění. Pro nás kluky byla to velká atrakce. Tito přepravci mléka brzo ráno padáky uviděli a oznámili toto úřadům, což ovšem občané Vostal, Rohovský a Dobrovolný nevěděli. Při odstraňování padáků najednou zaslechli zvuky automobilů. Ve strachu před Němci zanechali práce, pilu, sekery odhodili v lese a utekli až k řece Jihlavce, kde se až do tmy skrývali a pak se se strachem vraceli domů. Němci padáky našli, zorganizovali muže v obci a prohledávali les. Nikoho však nenašli a nezjistili ani to, že parašutistům se snažil soused Vostal a jeho kamarádi pomoci a zahladit místo seskoku.

(David Šeiner, 6. ročník)

Uctění památky výsadku Spelter - rozhovor s paní Kopcovou

V rámci vzpomínkové akce v Kramolíně, zmíněné v předchozím článku, jsme měli mimořádnou možnost popovídat si s paní Kopcovou. Dozvěděli jsme se od ní, že její maminka za druhé světové války ukrývala parašutisty v hájovně v Domamili. Některé její další postřehy a vzpomínky vám přinášíme v následujícím rozhovoru, který nám ochotně poskytla.

Paní Kopcová, Vaše maminka ukrývala za druhé světové války parašutisty?

To víte, je to pravda. Já jsem tedy válku nezažila, ale moje maminka byla válečný pamětník. Dožila se vysokého věku 102 roků, takže ještě nedávno jsem za ní jezdila. A jak to tehdy všechno bylo? Tady byl vlastně začátek partyzánského seskoku. To je tedy operace Spelter Lenka - Jih. Bylo to tady v Kramolíně. Čtyři parašutisti tady seskočili a putovali po Vysočině, aby se tady nějak ukryli před Němci. Právě na konci války se dostali až k nám, do Domamile. Tam se setkali v hájovně u mojí maminky a otce. Plánovaly se tam další akce. Můj otec se k nim přidal a pomáhal jim. Moje maminka jim při tom ukrývání i při těch schůzkách také vařila a starala se o ně. Nebyli tam jen parašutisté. Postupně tam přicházeli i místní partyzáni. **Chtěli bychom se zeptat, jestli**

Vám maminka říkala, že se třeba bojí?

Ona byla vychovaná v té „staré škole“ a jak bydleli na samotě, říkala, že na strach nebyl ani čas. Bylo třeba se rozhodnout během okamžiku - jestli ten, kdo s ní mluvil, nebo kdo tam přicházel, nebo kdo zaklepal a potřeboval pomoc, tak jestli je to přítel, nebo nepřítel. Jak říkala, lidi dělila na naše a Němce a vždycky se jí podařilo odhadnout, kdo ten člověk, kterého potkala, nebo který se tam v hájovně zastavil, je. Říkala, že tam také jednou proběhl anglický shoz zbraní. Partyzáni zbraně uklidili a potom se zbraně rozvázely dalším partyzánům po vesnicích. Takže se třeba jednou stalo, že

jeden partyzán přijel se zbraněmi pomoci, že si jede pro ty zbraně ze shozů, ale protože neznal krycí heslo a nic dalšího, tak maminka mu zbraně nevydala. Bylo to tak. Ten dotyčný musel přijet druhý den. Musím říct, že tady ta skupina Spelter Lenka - Jih byla dobře zorganizovaná - partyzáni i parašutisté měli krycí jména. Nikdo nevěděl, jaké je pravé jméno daného člověka. Měli svoje hesla a svoje pravidla. Využívalo se toho, že ti partyzáni jsou doma, tedy ve své krajině. Třeba můj otec také ukryl zbraně. Vybudoval pro ně v lese takovou skryš, kterou zamaskoval, aby se zbraně nenašly. Když Němci hledali úkryt těch zbraní, jezdili tím

lesem, ale ten úkryt byl nahoře ve stromech. Byla to taková kuriozita, co? Mám ještě jeden takový příběh o Němcích. Zátahy a prohlídky dělali obzvlášť na těch samotách nebo hájenkách. To právě bylo jednou po těch shozech zbraní - Němci věděli, že se tady něco děje, tak dokonce v 5 hodin ráno za Domamili udělali takové rojnice a blížili se k té hájence. Bylo velké štěstí, že moje maminka se dívala z okna a tam se vždycky něco zablesklo. Tak si vzala dalekohled (otec byl myslivec) a najednou uviděla, že jsou to vlastně přílby, to zablesknutí. Na půdě hájenky právě spalo 20 partyzánů, neboť po shozu zbraní nešli domů, ale soustředili se na krátký spánek. Rychle se rozprchlí do lesů. Někdo si s sebou vzal sekeru, někdo třeba motyku. Je zajímavé, že na té půdě nezapomněli načechnat to seno, na kterém spali, aby se nevědělo, že tam vůbec někdo spal. Mnohdy na takových maličkostech závisel lidský život.

(Matěj Kurtin a David Šeiner, oba 6. ročník)

Uctění památky výsadku Spelter - rozhovor s panem Svobodou

Druhý rozhovor, který jsme v rámci vzpomínkové akce v Kramolíně udělali s panem Miroslavem Svobodou, se týkal zejména výstav na téma Spelter Lenka - Jih. Tyto výstavy byly organizované bratrem pana Svobody. Zajímalo nás, jestli se výstavy stále pořádají, či nikoliv. Více už v následujícím rozhovoru.

Chtěli bychom se Vás zeptat, jestli Váš bratr s výstavami stále pokračuje?

Ty výstavy organizuje můj bratr, plukovník Martin Svoboda, který je doktorem vojenské nemocnice. Výstavy pořád rozšiřuje - sbírá materiály. Vystavování tedy stále existuje a samozřejmě se v tom pokračovat bude. Jeho úmysl je dále sbírat materiály mezi lidmi a hledat nové věci na dané téma.

Dále by nás zajímalo, jaký Vy máte vztah k bratrově výstavě?

Je to tak, že jsme tím prostě žili. Rodiče nás k tomu vychovávali. Věděli jsme, že náš dědeček byl ve skupině Lenka - Jih organizovaný a spolupracoval i s výsadkem Spelter. Vzbudili v nás hrdost, takže k tomu máme takový hodně blízký vztah s bratrem.

Zajímalo by nás, jestli jste se někdy zapojil do výstavy svého bratra?

Já jsem se samozřejmě zapojil, dávali jsme dohromady nasbírané materiály a pomáhal jsem i fyzicky ty materiály instalovat do vesnic. Martina to vždycky velmi těšilo. Výstava poprvé začínala v Martínkově a počítali jsme s tím, že to bude jenom jednou, že to bude příležitostná věc, ale nakonec se

to rozšířilo i do vaší oblasti včetně Moravských Budějovic a Myslbořic. Pomáhal jsem sbírat, chytat a převážet ty materiály, takže jsme s bratrem spolupracovali.

Rádi bychom věděli, jestli víte, nebo alespoň tušíte, kde tyto materiály pro výstavy Váš bratr sbírá?

Tak Martin ty materiály sbírá velice aktivně, a to tím způsobem, že když se seznámí na daných výstavách s těmi lidmi, jako například s Urbánkovými z Račic, tak je požádá o určité materiály. Pokud je mají a jsou ochotni je poskytnout, tak si je z historického hlediska ověří a zařadí. K tomu se ještě snaží najít konkrétní příběh. On neustále nějakým způsobem dává ve známost to, že pokud někdo má jakékoli informace či

foto: Zdroj: lznamest.army.cz

materiály ke Spektu, nebo Lence - Jich, tak by za poskytnutí těchto materiálů byl velice rád.

(Matěj Kurtin a David Šeiner, oba 6. ročník)

Školní akademie opět připomněla Den matek

Ve čtvrtek 11. května 2023 odstartovala v 17 hodin v myslibořickém kulturním sále Školní akademie ke Dni matek.

Do organizace a jednotlivých vystoupení se zapojili žáci všech ročníků. Na úvod akademie promluvila ředitelka školy Libuše Davidová, kterou následovali dva moderátoři – Michaela Pokorná a Michal Gerič (oba žáci 9. ročníku). Ti představili program celého odpoledne. Školní akademie byla moc povedená a už teď se těším na další!

(Matěj Kurtin, 6. ročník)

Dopravní soutěž

V úterý 23. května 2023 proběhla dopravní soutěž na prostranství před školou. Zúčastnilo se jí 33 žáků.

Celou soutěž organizoval a řídil pan učitel Šerý. Také já jsem se do soutěže zapojil a opravdu mě to bavilo. Vězte, že to byla moje první účast v soutěži tohoto typu. Závodilo se na čas, ale nebylo to vůbec lehké, na některých úsecích dráhy byl zařazen slalom nebo třeba rovnováha na kole. Záludný byl i tzv. pomalý úsek, kde jste museli jet co nejpomaleji. Nyní pojďme k výsledkům dopravní soutěže:

Kategorie 1. a 2. ročník
1. Matyáš Petr (2. ročník)
2. Teodora Potůčková (2. roč.)
3. Ondřej Potůček (1. ročník)

Kategorie 3. a 4. ročník
1. Michal Maštera (3. ročník)
2. Jaroslav Šíma (4. ročník)
3. Stela Cafourková (4. ročník)

Kategorie 5. a 6. ročník
1. Vojtěch Mrnušík (6. ročník)
2. Vojtěch Svoboda (5. ročník)
3. Jakub Svoboda (6. ročník)

Kategorie 7. - 9. ročník
1. Daniel Padělek (8. ročník)
2. David Chalupský (7. ročník)
3. David Smolka (7. ročník)

(Karel Horák, 7. ročník)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Když se deváťáci vydají do Prahy... (zpráva)

Osnova:

1. Cesta do Prahy
2. Náš první den v Praze
3. Druhý den v Praze
4. Cesta domů a zhodnocení

Ve čtvrtek 4. 5. 2023 jsme vyjeli na výlet do Prahy. Ráno jsem musela vstávat ve 4 hodiny. Vstávání jsem zvládla dobře. Do okna mi zářil měsíc, a proto jsem si vzala dalekohled a sledovala zářící měsíc. Byl to kouzelný pohled. Nasnídala jsem se a šla na ranní hygienu. Nestihala jsem jako obvykle. Ve 4:50 hodin nám jel autobus a my se Soničkou jsme v 4:47 hodin vycházely z bytovky. Když jsme šly na autobusovou zastávku, tak jsme sledovaly východ slunce, byl úžasný. Autobus jsme stihly. Na autobusové zastávce už na nás čekali Terka, pan učitel Šerý a Tomík. Cestou do Třebíče se k nám přidali ještě Vojta, Jakub, Lucka a Natálka. Na autobusovém nádraží v Třebíči jsme se přidali k ostatním spolužákům. Se Soničkou a Terkou jsme šly ještě na záchod. Do Prahy jsme vyjeli okolo 5:40 hodin. Do zad nám svítilo vycházející slunce, cesta byla příjemná a klidná. Do Prahy jsme přijeli asi okolo půl jedenácté. Dorazili jsme na Roztyly a šli jsme na metro.

Metrem jsme jeli na Karlovo náměstí. Byly tam krásné tulipány. Resslovou ulicí jsme šli do chrámu svatých Cyrila a Metoděje. Ujmul se nás pán, který nám pustil film o atentátu na Heydricha. Filmové zpracování se mi líbilo. Po filmu jsme měli krátkou přestávku, abychom si zašli na záchod. Na chodbě byly z kovu udělané napodobeniny v reálné výšce účastníků Anthropoidu. Neobvyklé dveře nás pustily do krypty, kde se v roce 1942 schovávali účastníci atentátu na Heydricha. Krypta mě moc zaujala. Mohli jsme vidět okénko, kterým se Němci snažili atentátníky vytopit, byly tam udělané i busty atentátníků. Je to nepředstavitelné, co všechno se tam událo a co všechno se

v kryptě dochovalo. Je tam vidět i to, jak se atentátníci snažili prokopat do kanalizace a následně utéct, ale dopadlo to neúspěšně. Další zastávku jsme měli na Petříně. Míši Pokorné nebylo moc dobře, proto si dávala po cestě zastávky a pan učitel Nováček byl Míši oporou. Na Petřín nás dovezla taková lanovka, která byla přeplněná lidmi, a bála jsem se, že to s námi spadne. Na rozhlednu Petřín nás šlo deset a šel s námi pan učitel Šerý. Po cestě nahoru jsem natáčela a s holkami jsme se fotily, výhled byl úžasný a bylo krásné vidět na Prahu, opravdu nezapomenutelný zážitek. Dalekohledem jsme sledovali Prahu. Odraz vody z řeky Vltavy na nás krásně zářil. Cestou dolů se mi trochu klepala kolena. Po vyhlídce jsme si dali procházku k Pražskému hradu. Sledovali jsme střídání stráží. Navštívili jsme Katedrálu sv. Víta. Na Pražském hradě visela standarta prezidenta. Paní Hana Žáková nás provedla senátem, byli jsme i ve Valdštejnských zahradách. Viděli, fotili a obdivovali jsme tam pávy. Senát mě zaujal, zaujal mě hlavně interiér. Chvilí jsme ještě měli rozhod ve Valdštejnských zahradách. Proběhli jsme Karlův most, bylo tam moc turistů a my jsme most prošli ve spěchu. Spěchali jsme do divadla Radka Brzobohatého na představení Freddie. Freddie Mercury byl ztvárněn Romanem Tomešem. Představení, podle mého pohledu, bylo bezchybné. V půlce představení byla přestávka a s Lucinkou jsme šly ven na čerstvý vzduch, protože dole v sále bylo nedýchatelné. Představení bylo dokonalé, moc se mi líbilo a určitě ho doporučuji. Po divadle jsme měli rozhod na Václavském náměstí. S Lucinkou jsme se šly fotit ke kašně a nestihaly jsme potom dojít za ostatními. Metrem a následně autobusem se celá devátá třída s učiteli dopravila do objednaného ubytování v Toulcově dvoře. Rozdělili jsme si pokoje a šli si vyčistit zuby před spaním. Někteří

spolužáci a spolužačky přišli před spaním k nám do pokoje. Chytali jsme tam záchvat smíchu z Jakuba Skoumala, protože měl sluchátka, ve kterých vypadal, jako by vylezl z vrtulníku, a ještě si do nich pustil zvuk helikoptéry. Když všichni odešli, tak chtěla Amča spát. Chvilí bylo v pokoji ticho a potom to začalo - Soničku chytila povídavá a po chvíli se k ní ještě přidala Míša, takže nešlo vůbec usnout. Nakonec jsem usnula.

Do pokoje nám ráno svítilo sluníčko. Vzbudila jsem se někdy po sedmé hodině. S Míšou jsme šly spolu do koupelny a čistily jsme si zuby. Nešla nám vzbudit Sonička. Před osmou hodinou jsme šli na snídani. Dala jsem si ovoce, zeleninu a Tomík mi připravil müsli s jogurtem. S holkami jsme seděly spolu u jednoho stolu. S Míšou jsme se ještě po snídani fotily na lavičce. Sbalili jsme si věci a šli jsme na autobusovou zastávku. Pan učitel Šerý nám šel sehnat lístky do autobusu. Dojeli jsme do centra a vydali se do policejního muzea. Šli jsme docela velký kus cesty. Věci, co jsme měli s sebou, jsme si dali do šatny a šli na zahradu, která byla součástí muzea. Jakub Skoumal se fotil se svými sluchátky u vrtulníku. Obdivovala jsem kytky. Na zahradě byla vystavená policejní auta, lodě, vrtulník a dopravní značky. Pomalu jsme šli do muzea a přišla za námi paní průvodkyně. Dostali jsme pracovní listy, na kterých byly otázky a my jsme na ně měli najít odpověď v muzeu. Vydala jsem se na prohlídku muzea a na otázky jsem úplně zapoměla, takže jsem neměla pracovní list vyplněný. Prozkoumávala jsem policejní muzeum, ale nestihla jsem si je projít celé. Jako poslední jsem se dostala k vrahům, ale už nebyl čas, takže jsem nestihla vše si pročit a prohlédnout. Policejní muzeum mě moc zaujalo, ale měla jsem na to málo času. Sešli jsme se v nějaké místnosti

a odpovídali si na otázky z pracovního listu. Po prohlídce muzea jsme zavítali do vedlejšího kostela. Venku svítilo sluníčko a bylo příjemné počasí. Kostel byl opravdu nádherný a krásně vyzdobený, je to asi nejzajímavější kostel, který jsem kdy viděla. Pěšky jsme šli směrem k Palladiu. Byla to dlouhá cesta a už se nám moc nechtělo chodit, ale přesto jsem se držela pořád vpředu. Cestou jsme se byli podívat na Čertovku, Lennonovu zeď a na orloj. Ve spěchu jsme se prošli znovu po Karlově mostě a Jakub Řiháček si půjčil koloběžku, protože se mu nechtělo chodit a bolely ho nohy. Kilometr před Palladiem jsme se oddělili. Pan učitel Nováček a někteří žáci byli pozadu a pan učitel Šerý a někteří žáci valili dopředu. V Palladiu jsme na sebe počkali a sdělili si nějaké informace ohledně rozchodu v Palladiu. Já s Natálkou Padělkovou jsme šly do Albertu pro tit a následně jsme zavítaly na záchod. V Albertu jsme potkaly Tomíka s Vojtou. Vojta nás opustil a Tomík šel s námi do DM. V Palladiu byla fotící stěna a s Natálkou jsme se tam šly vyfotografovat. Fotil nás Tomík a moc nadšený z toho nebyl. Šly jsme s Naty na záchod a ten byl jedině v patře - 2, tak jsme šly dolů a potom zase zpět nahoru. Před Palladiem už čekalo pár spolužáček a po chvíli přišli i učitelé. Šli jsme na metro a dostavili jsme se do Roztyl. Byli jsme tam půl hodiny před odjezdem autobusu.

Cestou zpět jsme se Soničkou seděly vedle učitelé. Fotily jsme se a fotky jsme sdílely do třídní skupiny. Do Třebíče jsme dorazili až po sedmé hodině večer. Rodiče si nás vyzvedli a jeli jsme domů. Výlet s naší třídou jsem si moc užila, vždy si výlety s třídním kolektivem užiji. Máme společně moc nezapomenutelných zážitků a je škoda, že už je to u konce. Svoji třídu mám ráda.

(Amálie Kleppová, 9. ročník)

CESTY S GLÓBUSEM

Rakousko - země s bohatou historií a krásnou přírodou

Ahoj, dnes vám představím našeho jižního souseda - Rakousko.

Rakousko je vnitrozemská spolková republika ležící ve střední Evropě. Jejím hlavním městem je Vídeň. V zemi žije téměř 9 milionů obyvatel mluvících převážně německy. Sousední státy Rakouska jsou Lichtenštejnsko, Švýcarsko, Itálie, Slovinsko, Maďarsko, Slovensko, Česká republika a Německo. Mezi největší rakouská města patří Štýrský Hradec, Linz, Salzburg a Innsbruck. Současným prezidentem je Alexander Van der Bellen.

Historie

Již ve starší době kamenné bylo území dnešního Rakouska osídleno. Kolem počátku našeho letopočtu dobyli velkou část území Římané, kteří vybudovali města a silnice. Na počátku stěhování národů římský vliv v podunajských zemích slábl. Od 6. století osídluje zemi Bavoři. V 10. století se poprvé v jisté listině objevil název Ostarrichi, který se později změnil na Österreich, tedy Rakousko.

Habsburkové

První panovník z habsburské dynastie byl král Rudolf I. Tato dynastie řídila osudy celé země téměř 650 let. Centrem habsburské říše se stal vídeňský hrad Hofburg, jehož muzea nám dnes vyprávějí o životě a skutečích panovníckého domu. Za vlády Habsburků se z Rakouska postupně stala velmoc, roku 1452 za vlády Friedricha III. se země stala císařstvím. Obratnou sňatkovou

foto: Zdroj: cz.pinterest.com

politikou si Habsburkové zajistili v 15. století vliv ve Francii, a stali se dokonce králi španělskými. Za vlády císařovny Marie Terezie (1717-1780) byly zahájeny rozsáhlé reformy ve všech oblastech státní správy, které pak pokračovaly za vlády jejího syna, císaře Josefa II. (1741-1790). Ve 20. století čekal Rakousko pohnutý osud - napětí v mnohonárodnostním státě vyvrcholilo roku 1914 vražedným atentátem na rakouského následníka trůnu - arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este v Sarajevu, který se stal spouštěcím momentem první světové války. Císař František Josef I. umřel roku 1916 a na konci války roku 1918 se Rakousko stalo republikou. Nelze zapomenout na velmi populární členku rakouské císařské rodiny -

krásnou císařovnu Alžbětu Bavorskou, zvanou Sisi, manželku císaře Františka Josefa I. Sisi oplývala jedinečnou krásou (měla husté dlouhé vlasy), velmi dbala o svou postavu, ráda cvičila a jezdila na koni.

Sport

David Alaba je rakouský fotbalový obránce, který od léta roku 2021 hraje ve španělském klubu Real Madrid. Předtím působil v německém klubu Bayern Mnichov, v jehož řadách vybojoval rekordních 10 mistrovských titulů. Michael Grabner je rakouský lední hokejista, který působí v NHL, kde hraje za tým Arizona Coyotes.

Rakouská kuchyně

Vedle vídeňské kuchyně, která je založena převážně na kuchařské

tradici rakousko-uherské monarchie, existují ve všech spolkových zemích samostatné regionální tradice. Na stolech se často objevují např. smažené pokrmy, variace knedlíků, husté polévky a dušená jídla. Pro rakouskou kuchyni jsou tradiční hovězí polévky s různými přísadami (játrové knedlíčky nebo smažený hrášek). Rakouské moučníky a sladkosti jsou známé mezinárodně. Mezi nejoblíbenější patří pralinky - tzv. Mozartovy koule, jablčný závin, císařský trhanec nebo Sacherův dort. Stejně tak známé jsou sladké knedlíky povětšinou s meruňkami nebo švestkami.

(Karel Horák, 7. ročník, podle internetových stránek)

foto: Zdroj: naskokvkuchyni.cz

foto: Zdroj: rogelli.cz

foto: Zdroj: cs.wikipedia.org

NA SLOVÍČKO S... PANÍ UČITELKOU VLADIMÍROU ŠÍPOVOU

Pro toto červnové vydání mi rozhovor poskytl třídní učitelka žáků 4. ročníku - Vladimíra Šípovalá. Zajímá vás, co všechno mi prozradila? Pojďte si to tedy přečíst!

Který předmět ve škole byl váš nejoblíbenější a jaký jste naopak nesnášela?

Měla jsem ráda češtinu a matematiku, to byly moje oblíbené předměty. Nebavila mě fyzika.

Jaké to je studovat a zároveň pracovat jako učitelka? Je to náročné?

Je to určitě náročné. Třeba zrovna teď máme zkouškové období, to toho mám opravdu hodně. Přijedu domů z práce a hned se učím až do večera. Ráno si zase chystám věci do školy, musím opravovat písemky, připravovat se do hodin. Největší nevýhoda je pro mě to, že u toho ještě musím chodit do práce, že nemám to volno vyložené na učení. Už se těším na prázdniny, až si odpočinu.

Jak jste spokojena se svojí třídou? Je tam někdo, kdo vám doslova pije krev, nebo jsou všichni poslušní a plní si své povinnosti?

Moje třída je hlučná, někdy je náročné zde udržet klid a pořádek. Jsou tady kluci, kteří zlobí a vyrušují, také holky se tady někdy mezi sebou hádají, ale není tady nikdo, s kým bych si neporadila. Všechny je mám nakonec moc ráda.

Co vám více vyhovuje - učitelka, nebo vychovatelka ve školní družině?

Družina mě taky bavila, opravdu moc, ale tihle je to, co jsem chtěla vždycky dělat, takže jsem spokojenější jako učitelka.

Jaký máte kolektiv v kabinetě a jak jste spokojena se zaměstnanci v této škole?

Kolektiv máme skvělý, já jsem tady spokojená, mně se tady líbí, všichni jsou fajn. Nenapadá mě vůbec nic, co bych vytkla. Jsem

tady opravdu spokojená.

Jaké povolání jste chtěla dělat, než jste se stala učitelkou?

Já jsem chtěla být vždycky učitelkou, už když jsem byla malá holka, pořád jsem si chtěla hrát na školu. K tomu jsem chtěla také být kadeřnice a zpěvačka.

Jaké místo ze školy je vaše nejoblíbenější?

To je záludná otázka. Určitě mám ráda svoji třídu, v té jsem ráda. Také mám ráda přírodní učebnu, tam je to teď moc hezké.

Prozradte mi, co ráda děláte ve volném čase?

Ráda pracuji na zahradě, také moc ráda chodím na procházky do přírody - na podzim hlavně na houby, to mám nejraději. Potom ráda navštěvuji hrady a zámky, v létě chodím hodně na koncerty a pak je můj koníčkem zpívání, takže i ráda

zpívám.

Jaké to je zpívat s kapelou? Máte trému? Co vás na tom vlastně baví?

Zpívat s kapelou mě baví, i když jsme vlastně jen dvě holky. Máme k tomu všechnu tu aparaturu, moc mě to baví, trému už nemám, ale ze začátku jsem mívala velkou trému. Kdyby tam byl někdo známý, nebo nějaký pro mě důležitý člověk, tak bych asi tu trému měla. Nejvíce mě na tom baví asi ti lidé, protože se třeba s někým novým seznámím, nebo když se jim ty písničky líbí a potom tam tancují, tak z toho mám radost, strašně mě to nabíjí, čerpám z toho energii, i když jsem třeba unavená. Když jsou dvě hodiny ráno, tak toho mám dost, ale stejně je to pro mě relax. Jsem strašně ráda mezi lidmi.

Jakou kuchyni a konkrétní jídlo máte nejraději?

Nejraději mám určitě českou kuchyni - nejvíce květák a brambory.

Jaké zvíře vás nejvíce vystihuje?

To vůbec nevím, ale mám ráda třeba kočky, ty jsou moje oblíbené. Mám však ráda všechna zvířata. Nikdy jsem nad tímto nepřemýšlela.

Máte nějaké domácí mazlíčky? Popřípadě jakého mazlíčka byste chtěla mít?

Tak domácí mazlíčky nemám žádné. Občas mám doma pejska, kterého hlídám synovi. On má malého, takže když mám čas, tak si ho vezmu k sobě a je to příjemné. Asi bych chtěla vlastního pejska, ale teď na něj nemám čas, takže třeba později.

Jakou barvu máte nejraději a proč?

Nejraději mám červenou, myslím že mi sluší. Třeba zelenou mám taky ráda, ale červenou nejvíce.

Chtěla byste mít jinou barvu vlasů?

Asi ne, mně se takhle barva líbí.

Jak by vypadal váš vysněný dům?

Já jsem se svým domem spokojená, je to vlastně jenom jednopodlažní dům, nemám ani půdu, ani sklep, takže mi to takhle vyhovuje. Možná bych zmenšila zahradu, tu mám moc velkou na práci, ale jinak jsem se svým domem spokojená. Vždycky jsem teda chtěla patrový dům, ale teď, když vidím, že bych musela chodit pořád po těch schodech, tak to už bych nechtěla. Můj dům se mi líbí takový, jaký ho mám, i když se ráda podívám i na jiné domy. Třeba když jdeme po Myslibořicích na procházku, tak se ráda dívám, jak mají někteří udělané ty zahrádky, to se mi líbí.

Děkuji za milý rozhovor.

(Natálie Svobodová, 8. ročník)

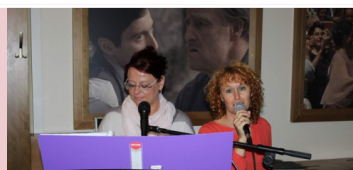

foto: Zdroj: jen-tak-hudebi-duo3.webnode.cz

foto: Zdroj: siluetadoleta.cz

KUTIL MYŠKOLÁK

Velikonoční tvoření dívek 6. a 7. ročníku

Před Velikonocemi se naplno rozběhlo tematické tvoření - nejvíce se do něj zapojily žákyně napříč ročníky v rámci předmětu Svět práce. Prohlédněte si jejich povedené výtvary na přiložených fotografiích.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

LETNÍ HÁDANKY

Černá duchna nebem letí,
za ní druhá a pak třetí.
Zablýská se, prásk a rup!
Vysype se plno krup.

Děšť a slunce vystavěly
nad údolím můstek smělý.
Spoustou barev jasně svítil,
za chvíličku se však zřítíl.

Časně ráno vychází,
po nebi se prochází,
v poledne je nejvýše,
střechy zlatě popíše.

Pán v červeném klobouce
rozhlíží se po louce,
slunci nikdy nesmeká,
ale větru, ale větru
smekne zdaleka.

foto: Zdroj: slideplayer.cz (Mgr. Stanislava Junková)

foto: Zdroj: slideplayer.cz (Mgr. Stanislava Junková)

Pro zasmání několik vtípků ze školního prostředí...

Ptá se učitelka Pepička: „Který pták je nejchytřejší?“
Pepíček odpoví: „Vlaštovka.“
Paní učitelka: „Proč zrovna vlaštovka?“ Pepíček na to: „Protože v září, na začátku školního roku, odlétá.“

Učitelka: „Každý kdo odpoví na otázku, kterou teď položím, správně, může jít domů.“
Jeden kluk vyhodí svůj batoh z okna. Učitelka: „Kdo to byl?“ Kluk: „Já! Odcházím totiž domů.“

Učitel říká: „Nováku, na vaší lavici je 7 much. Když zabijete jednu, kolik jich tam zbyde?“
Novák odpoví: „Jedna, ta mrtvá. Ostatní uletí.“

Pan učitel píše na tabuli vzorec

HO2 a ptá se podřimujícího Petra: „Co je to za vzorec?“
Petr zakoktá: „Pane učiteli, mám to na jazyku!“ Učitel na to: „Tak to honem vyplivni, protože to je kyselina.“

„Pepičku, pročpak jsi přišel pozdě do školy?“ ptá se učitel.
„Protože jedna paní ztratila tisícikorunu.“ odpověděl Pepíček. „A ty jsi ji pomáhal hledat, vid?“ dodal učitel.
„Ne, stál jsem na bankovce a čekal, až paní odejde.“

Paní učitelka se ptá žáků: „Která země leží vedle USA?“
Přihlásí se Pepíček: „USB.“

Pepíček dostane za trest napsat 100x: „Nebudu tykat paní učitelce.“ Pepíček to

napsal 200x, tak se ho učitelka zeptala, proč to napsal tolikrát. Pepíček odpoví: „Jsem ti chtěl udělat radost.“

Klepaní na nebeskou bránu.
„Co je?“ zakřičí svatý Petr.
„Neříká se CO JE, ale KDO JE!“ zazní. „Bože, zase učitelka!“

Matka telefonuje paní učitelce: „Prosím Vás, nedávejte dětem úkoly z matematiky, ve kterých stojí lahev piva 1,80 Kč. Manžel nemohl celou noc usnout!“

„Slyšela jsem, že Váš syn studuje na univerzitě. Co z něho bude, až skončí?“ ptá se známá paní Novákové.
„Obávám se, že důchodce.“

Kyslík a draslík si vyjdou na rande. Bylo to OK.

Tři žáci stojí za trest na chodbě. „Co jste provedli?“ ptá se inspektor. První povídá: „Já jsem chtěl hodit houbu z okna.“ Druhý: „Já také.“ „A co ty?“ ptá se inspektor třetího. „Já jsem Josef Houba.“

(Markéta Procházková, 5. roč., a Pavel Chytka, 7. roč., podle internetových stránek)

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Barbora Matějková (9. ročník)

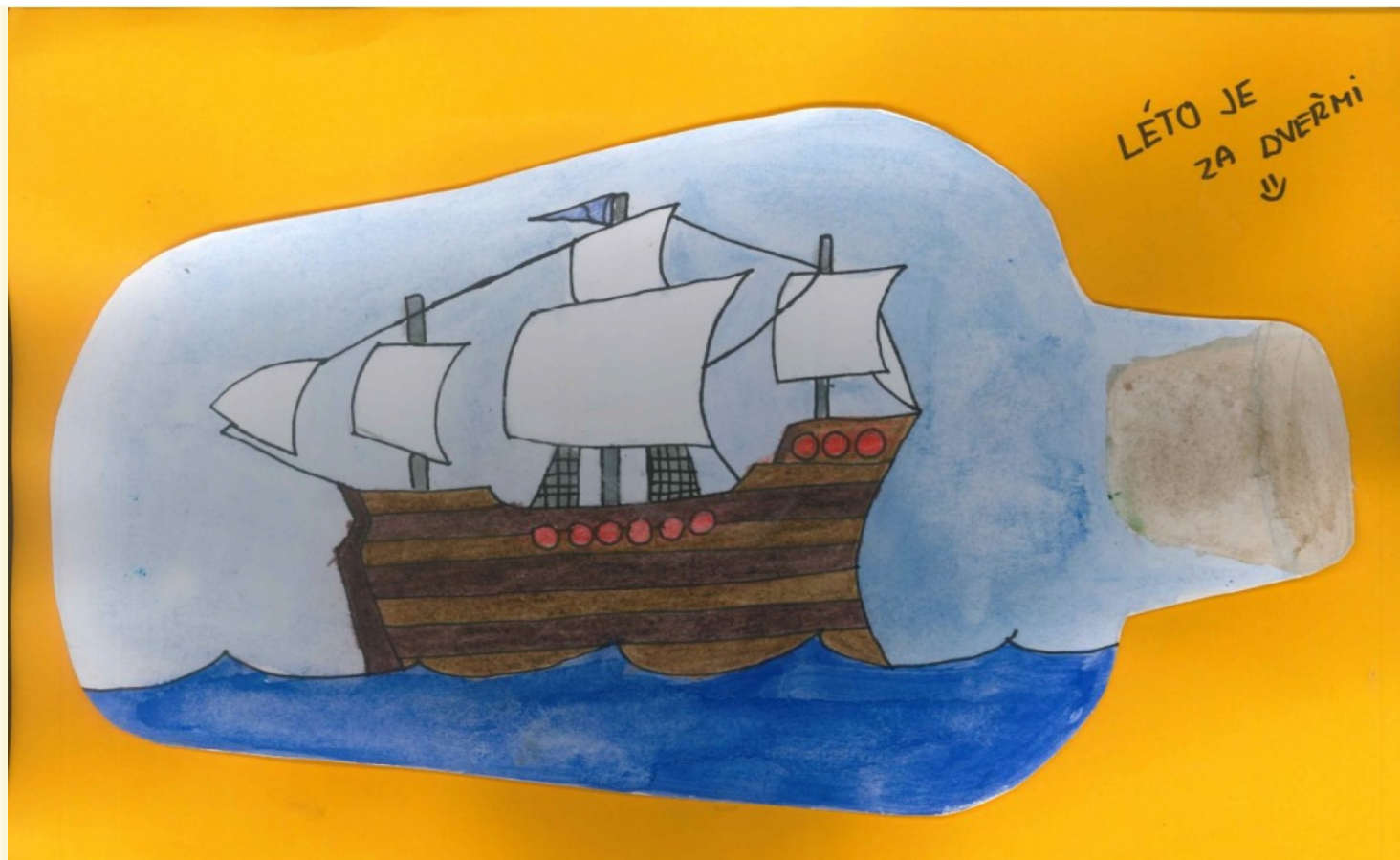
ilustrace: Kristýna Kselíková (6. ročník)

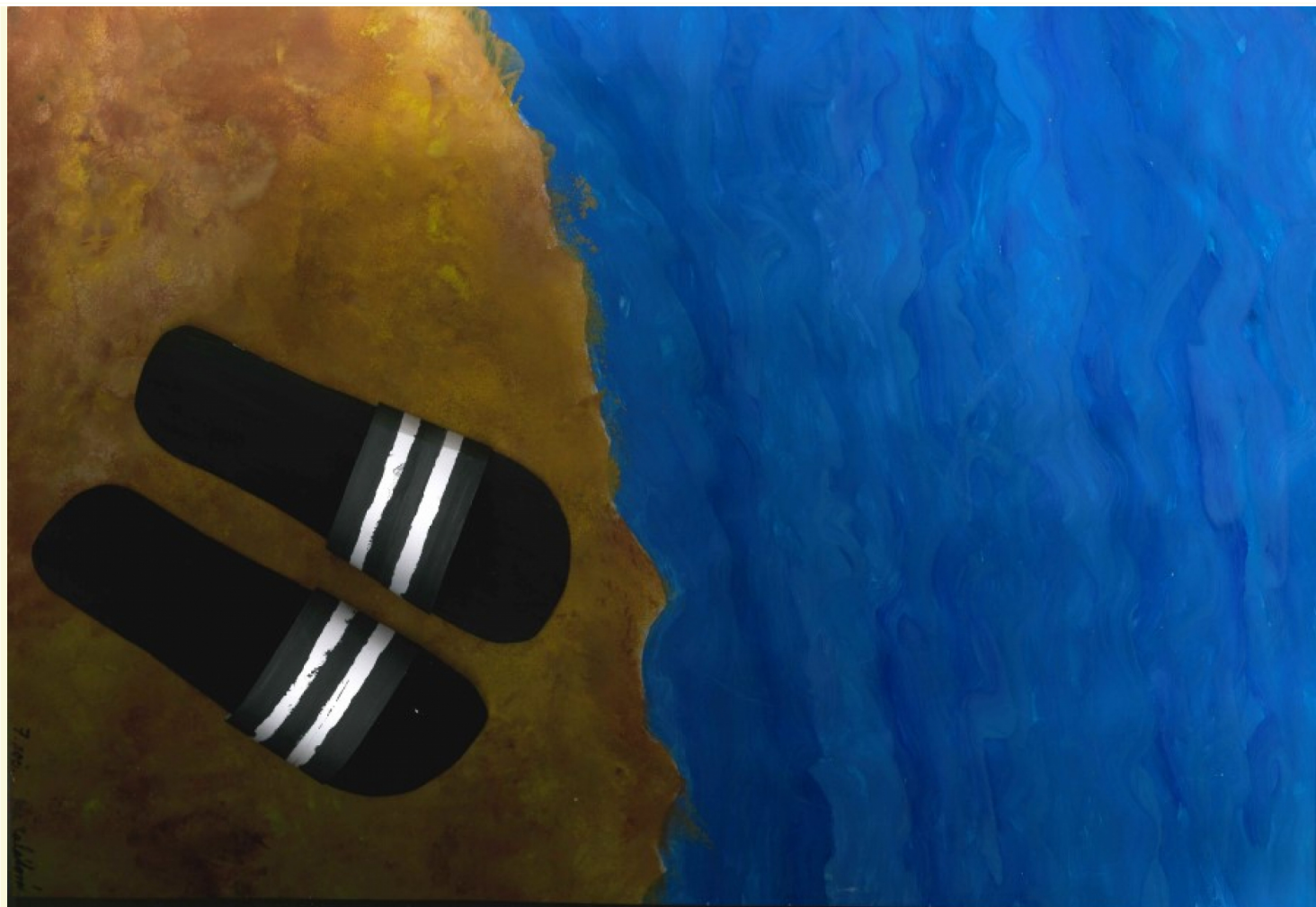
ilustrace: Nikola Žáková (7. ročník)

ilustrace: Claudie Dobešová (8. ročník)

ilustrace: Eliška Hudečková (6. ročník)

ilustrace: Nela Palátová (7. ročník)

ilustrace: Nikola Doláková (6. ročník)

ilustrace: Nikola Žáková (7. ročník)

ilustrace: Lukáš Novák (8. ročník)